

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.38.146/2018/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Patyi András a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró

Az I. rendű felperes: I.rendű felperes neve

A II. rendű felperes: II.rendű felperes neve

A felperesek jogi képviselője: Dr. Gurbi Ügyvédi Iroda; eljáró
ügyvéd: dr. Gurbi Marianna

Az alperes: alperes neve

Az alperes jogi képviselője: Dr. Szathmári Réka kamarai jogtanácsos

Az alperesi beavatkozó: Alperesi beavatkozó

Az alperesi beavatkozó jogi képviselője: Dr. képviselő; eljáró
ügyvéd: dr. Pintér W. Andrea

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. és II. rendű felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék
107.K.700.339/2018/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 107.K.700.339/2018/6. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, támadott részében hatályában fenntartja;

- kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2017. április 13. napján feladott hirdetménnyel a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második rész szerint nyílt közbeszerzési eljárást indított a „nyugdíjagazgatási irattáraiban levő iratok feldolgozása, elektronikus másolatok készítése, nyugdíjfolyósítási szolgáltatásokhoz decentralizált módon történő hozzáférés és ügyintézés támogatása érdekében” tárgyban. Az ajánlatkérő a felhívás II.2.4. pontjában részletezte a feldolgozandó irat mennyiségét, a II.2.11. pontban az opciókat ismertette, a II.2.5. pontban pedig közölte, hogy az értékelési szempont az ár. A felhívás VI.3. pontjában kérte, hogy az ajánlattevő ajánlatában adja meg az opció nélküli teljes mennyiségre eső lapárat két tizedesjegy pontossággal.
- [2] Az ajánlatkérő közbeszerzési dokumentumokat is készített, amelyben - többek között - rögzítésre került, hogy az ajánlatkérő az ajánlatokat a Kbt. 76. § (2) bekezdés a) pontja alapján a legalacsonyabb ár értékelési szempont alapján értékeli. Az ajánlati árat 80.000.000 heterogén méretű iratra két tizedesjegy pontossággal, ÁFA nélkül számított ellenszolgáltatásként kell megadni. Az ajánlatban szereplő áraknak fix áraknak kell lennie, változó árat tartalmazó ajánlat nem tehető. A dokumentáció részét képezi egy szerződéstervezet, amely szerint az ajánlati árat „nettó ajánlati ár összesen (HUF) (opció nélkül)” tartalommal kell megadni.
- [3] Az ajánlattételi határidőre a felperesek, mint közös ajánlattevők 10,60 HUF megjelöléssel tettek ajánlatot. Az ajánlatkérő 2017. május 31-én a felperesektől az ajánlati felhívás VI.3. pontjára figyelemmel - mely szerint az ajánlatban az opció nélküli teljes mennyiségre eső lapárat kell megadni két tizedesjegy pontossággal - kérte, hogy a megjelölt információ hiányára tekintettel a hiányzó adatokat hiánypótlás keretében, árindokolással együtt adják meg. A felperesek 2017. június 7. napján előzetes vitarendezési kérelmet terjesztettek elő az ajánlatkérő 2017. június 6. napja szerinti - a perben nem álló B. Kft. árindokolás kérését kifogásoló kérelmét

elutasító - tájékoztatásának jogsértő volta miatt, és kérték, hogy az ajánlatkérő vonja vissza jogsértő tájékoztatását és az előírásainak megfelelően a megadott lapárak felhasználásával bírálja és értékelje az ajánlatot. A felperesek a fent megjelölt felhívásra benyújtott hiánypótlásban 848.000.000 forint összárat tüntettek fel. Az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelmet elutasította, majd 2017. június 30. napján tájékoztatta a felpereseket, hogy ajánlatuk a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja szerint érvénytelen, mert a megajánlást nem az ajánlatkérő által előírt tartalomra vonatkozóan tették meg és az ajánlattételi határidő lejártával beálló ajánlati kötöttség okán ezen érték nem módosítható. A felperesek 2017. július 5. napján a jogorvoslati kérelemmel egyező tartalommal előzetes vitarendezési kérelmet terjesztettek elő, amelyet az ajánlatkérő elutasított. A felperesek 2017. július 10. napján ismételt előzetes vitarendezési kérelemmel éltek, amelyet az ajánlatkérő szintén elutasított.

- [4] A felperesek a fentieket követően, 2017. július 17. napján terjesztették elő a jogorvoslati kérelmet az alperesnél, melyben kérték az ajánlatkérő jogsértésének megállapítását a Kbt. 69. § (1)-(3) bekezdései, a Kbt. 71. § (11) bekezdése, 81. § (11) bekezdése, valamint 2. § (1), (3) és (7) bekezdésére hivatkozással. Álláspontjuk szerint a lapár megadásával az ajánlatkérő felhívásában részletezettek szerinti ajánlatot megtették, amelyet felszorozva 80.000.000 példányszámmal meghatározható a vállalás összárértéke.
- [5] Az alperes a 2017. augusztus 23. napján kelt D.367/14/2017. számú határozatával a felperesek jogorvoslati kérelmét elutasította. A közbeszerzési eljárás iratai alapján megállapította, hogy az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban a legalacsonyabb ár értékelési szempontot határozta meg. Ennek alapján az ajánlati árat 80.000.000 heterogén méretű iratra kellett megadni, az ajánlatkérő ezen 80.000.000 irat feldolgozásának ellenértékét kívánta értékelni, ami a megadott mennyiség tekintetében összesen árat jelent. Az alperes álláspontja szerint a nettó ajánlati összár nem értelmezhető az egységár vonatkozásában, ezért a 10.60 HUF megajánlás nem értelmezhető a 80.000.000 irat feldolgozásának ellenértékeként. Az összes irat feldolgozására megajánlott ellenszolgáltatásra vonatkozó kifejezett felperesi nyilatkozat hiányában az ajánlatkérő nem volt jogosult az ajánlat egyéb adatai alapján az ajánlat tartalmi hiányosságát pótolni és az összesen nettó ajánlati árat megállapítani. Mindezek miatt az ajánlatkérő helyesen járt el, amikor a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja szerint érvénytelenné nyilvánította a megajánlást, mert azt a felperesek nem az ajánlatkérő által előírt tartalomra vonatkozóan tették meg, továbbá az ajánlati kötöttség miatt a megadott ajánlat nem volt módosítható. Rögzítette, hogy a felperesek ajánlatában matematikai művelet nem szerepelt, márpedig a Kbt. 71. § (11) bekezdése

szerinti számítási hiba kijavítása csak elvégzett matematikai művelet kijavítására vonatkozhat. A felperesek árajánlatában csak egyetlen adat volt, ezért nincs olyan matematikai művelet, amit ki lehetett volna javítani. Azt is megállapította, hogy a kialakult döntőbizottsági és bírósági joggyakorlat értelmében, amennyiben a kérelmező tételes jogszabályi rendelkezések megsértésére hivatkozik, és többlettényállási elemet nem ad elő, akkor az alapelvek megsértésének külön vizsgálata nem lehetséges.

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] Az alperes határozatával szemben a felperesek keresettel éltek, amelyben elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását, a Kbt. 165. § (3) bekezdés b) pontja alapján az ajánlatkérő által a közbeszerzési eljárás során elkövetett jogsértés tényének megállapítását és az ajánlatkérő közbeszerzési eljárást lezáró döntésének megsemmisítését kérték. Másodlagosan kérték a támadott határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Egyidejűleg kérték a megállapított igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére kötelezés mellőzését. Sérelmezték, hogy az alperes nem rendelkezett a Kbt. 76. § (1) bekezdésre alapított kérelmeikről. Kifejtették, hogy a Kbt. 50. § (2) bekezdése és 76. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles az eljárást megindító felhívásban meghatározni azt a szempontot, vagy szempontokat, amelyek alapján a számára gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot kiválasztja. Álláspontjuk szerint az alperes nem adta indokát annak, miért nem vette figyelembe a Kbt. kógens rendelkezéseit. A felolvasólapon található „összesen” kitétel értelmezhető lapár esetén is, mivel annak minden járulékos költséget tartalmaznia kell. Álláspontjuk szerint az ajánlatkérő úgy járt volna el helyesen, ha a számítási hiba intézményének keretén belül kiszámolja az összesített árat. Ennek körében köteles lett volna a 10,60 HUF lapárat megszorozni 80.000.000 példányszámmal és abból kiszámolni az összárat. A hiánypótlás során már volt matematikai művelet, mert annak keretében felszorozták a lapárat a példányszámmal. Sérelmezték, hogy az alperes tévesen értékelte önálló kérelmi elemként a Kbt. 81. § (11) bekezdésére való hivatkozást, mert az szervesen az első kérelmi elemhez kapcsolódik. Álláspontjuk szerint az alperes jogszabálysértő módon mellőzte az alapelvekre történő hivatkozást, mivel a tételes jogi norma nem rendezi azt a helyzetet, amelyben a felhívás egyértelmű hibái miatt történhet meg, hogy az ajánlattevők többféleképp értelmezik az ajánlati felhívást.
- [7] Az alperes az ellenkérelmében a határozatban foglalt indokok alapján a kereset elutasítását kérte.
- [8] Az alperesi beavatkozó érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő.

Az elsőfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság a 107.K.700.339/2018/6. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította.
- [10] Megállapította, hogy a felhívás és a közbeszerzési dokumentumok szerint kellett az ajánlattevőknek az ajánlatot benyújtaniuk, az arra nyitva álló határidőben jogorvoslással nem támadták az érintett előírásokat, így az ajánlatkérő kívánalma ezek alapján rögzült, az kötötte az ajánlatkérőt és ennek megfelelően kellett az ajánlattevőknek az ajánlatot összeállítani. Az ár mikénti megadására vonatkozó előírást tehát az arra nyitva álló határidőben nem vitatták, így a felperesek a felhívás és közbeszerzési dokumentumok ezen tartalmát a jelen perben már nem is támadhatják. Amennyiben a felpereseknek nem lett volna egyértelmű, hogy milyen ár vonatkozásában kell az ajánlatot benyújtani, kiegészítő tájékoztatás kéressel fordulhattak volna az ajánlatkérőhöz, de erre sem került sor.
- [11] Az elsőfokú bíróság ítéleti álláspontja szerint a közbeszerzési iratanyag alapján megállapítható, hogy a felhívásban egyértelműen megjelölte az ajánlatkérő, hogy az értékelési szempont a legalacsonyabb ár, nem pedig a legjobb ár-érték arány. A Kbt. 50. § (2) bekezdése és 76. § (1) bekezdése nem sérült, mert a felhívásból kiderült az a szempont, ami alapján az ajánlatkérő a számára gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot kiválasztja. Az ajánlatkérő a felhívásban a teljes 80.000.000 példányú iratmennyiség feldolgozásának összárát kérte megjelölni. A szerződéstervezet ugyan valóban két árat említ, egyrészt a nettó ajánlati összárát, másrészt a lapárát, azonban a közbeszerzési dokumentumok 7. oldalán rögzítésre került, hogy az ajánlati árat 80.000.000 heterogén méretű iratra kell megadni; továbbá a felolvasólap minta szerint a felolvasólapon a „nettó ajánlati ár összesen”-re kellett ajánlatot tenni. Mindezek alapján az ajánlatot tevő felpereseknek a közbeszerzési eljárás dokumentumai alapján tisztában kellett lenniük azzal, hogy az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban a teljes iratanyag feldolgozására vonatkozó összár megadását kérte, nem pedig az egy irat feldolgozására vonatkozó lapár megadását. Ebből adódóan nem volt helytálló a felperesek hivatkozása a közbeszerzési felhívás ellentmondásosságára és arra, hogy az ajánlattevők különbözőképp értelmezhatték az abban szereplő előírást. Összességében mivel a teljes mennyiségre vonatkozó összár helyett a felperesek a közös ajánlatukban csak egy lap árát jelölték meg, az ajánlatkérő a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja szerint jogszerűen minősítette azt érvénytelennek, mivel a megajánlást nem az ajánlatkérő által előírt tartalomra vonatkozóan tették meg. Az ajánlattételi határidő lejártával beálló ajánlati kötöttség miatt pedig ezen érték már nem is módosítható. Megállapította, hogy a felperesek az ajánlatukban - önmaguk által sem vitatottan - csak a

lapárat adták meg, matematikai műveletet nem közöltek, így nem volt olyan számítás, amit ki lehetett volna javítani. Nem volt alapos a felperesek azon hivatkozása sem, hogy a hiánypótlásra közölt felszorzásuk miatt már a kijavítás elvégezhető. A felszorzás, a matematikai művelet ugyanis helyesen került elvégzésre, abban hiba nem volt, így nem is volt mit kijavítani. A felperesek továbbá nem az ajánlatkérő által előírt tartalomra vonatkozóan tették meg a megajánlást és ez az érték nem módosítható -a felperesek oldalán az ajánlattételi határidő lejártával - beállt ajánlati kötöttség miatt. Mindezek folytán tehát nem volt alapos a felperesek hivatkozása a Kbt. 71. § (11) bekezdésére sem.

[12] A felperesek alaptalanul sérelmezték a Kbt. 81. § (11) bekezdésére való hivatkozás önálló kérelmi elemként történő elbírálását. Az alperes a felperesek által sem vitatottan valamennyi kérelemre kitért. Annak az ügy érdemi eldöntése - tehát a jogorvoslati kérelem végső soron történő elutasítása - tekintetében nincs jelentősége, hogy a fenti kérdéskört külön bírálta-e el az alperes, vagy más kérdéssel együtt.

[13] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a tárgyi esetben a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján a felhívás tartalmának értelmezésében kellett állást foglalni. Volt tehát olyan normaháttér, amelynek vizsgálatával az ügy érdeme megítélhető volt. A kialakult bírósági és közbeszerzési döntőbizottsági gyakorlat alapján konkrét norma megsértésére hivatkozás esetén nem vizsgálható az, hogy az adott kérdés alapelvek vizsgálatával eldönthető-e, illetve alapelvek sérelmére való előadás esetén az arra hivatkozó felpereseknek kell azt bizonyítani, hogy az alapelvek megsértése megtörtént és ez az ügy érdemére kiható jogszabálysértést jelent. Ilyet azonban a felperesek nem adtak elő, ekként nem is bizonyítottak. A felperesek nem bizonyították, hogy olyan ajánlattevőt eltérően kezelt volna az ajánlatkérő, amely azonos helyzetben volt mint a felperesek, vagyis ugyanúgy lapárat, mint egységárat adott meg a felhívás téves értelmezésével, mint a felperesek. Ilyen azonban a tárgyi esetben nem merült fel, a közbeszerzési eljárásban nyertes alperesi beavatkozó a teljes feldolgozandó iratmennyiiségre vonatkozó összesen árat adott meg.

[14] Az elsőfokú bíróság a fentieken túl megállapította, hogy az alperes a támadott határozatában jogszerűen rendelkezett az eljárási költség és az igazgatási-szolgáltatási díj viseléséről, utóbbinál figyelemmel arra, hogy a felperesek jogorvoslati kérelme teljes egészében elutasításra került.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] Az ügyben a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével

elsődlegesen az alperesi határozat valamennyi jogorvoslati kérelmi elemnek megfelelő megváltoztatását, másodlagosan - az ajánlattételi szakasz lezárultára és a szerződés megkötésére figyelemmel - a Kbt. 2. § (2) bekezdése, 69. § (1)-(2) bekezdése, valamint 73. § (3) bekezdése ajánlatkérő általi megsértésének megállapítását kérték akként, hogy az igazgatási szolgáltatási díj viselésére a jogsértő ajánlatkérőt kérték kötelezni.

[16] A felperesi álláspont szerint az elsőfokú bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. § és 221. §-ait. A jogerős ítélet a felperesi előadás szerint kirívóan okszerűtlen és iratellenes következtetéseket tartalmaz, és indokolásában nem adja okát egyes felperesi előadások mellőzésének. Tekintettel arra, hogy más ajánlattevők is lapásra vetített legalacsonyabb árat adtak meg, így kirívóan okszerűtlen és iratellenes az a megállapítás, mely szerint az ajánlatkérő legalacsonyabb árként a 80.000.000 iratra vetített árat kérte megadni. Álláspontjuk szerint a nyilvánvaló nyelvtani félreérthetőséget az alperes és az elsőfokú bíróság is csak az „összár” megnevezéssel tudta eloszlatni, amely a közbeszerzési dokumentumokban sehol nem szerepelt. A kilenc ajánlattevőből kettő félreértette a felhívás tartalmát, ami több, mint 22%, tehát nem lehet okszerű az a megállapítás, hogy az nem volt félreérthető.

[17] Előadták, hogy a jogerős ítélet szerint a felhívásból egyértelműen kiderül, hogy az ajánlatkérő a 80.000.000 iratra kérte az ajánlati ár megadását, azonban ez teljesen ellentétes a közbeszerzési és a peres dokumentumok tartalmával. A felhívás a II.2.14) pontjában kizárólag a legalacsonyabb ár mint értékelési szempont indokolása tekintetében utal tovább a közbeszerzési dokumentumokra, azok részletes kifejtése körében nem. Ugyanakkor az ajánlati felhívás egyértelműen elvárja, hogy az ajánlattevők ajánlatukban adják meg az opció nélküli teljes mennyiségre eső lapárat két tizedes jegy pontossággal. Ilyen módon e körben is iratellenes a jogerős ítélet.

[18] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte. Arra hivatkozott, hogy az ajánlattevő félreértése, helytelenül megtett vállalása önmagában nem teszi jogszerűtlenné az ajánlatkérő előírását, eljárását. Hangsúlyozta, hogy az ajánlatkérő előírásai nem félreérthetőek, egyértelműen a teljes vállalási árat kérte feltüntetni. Az ajánlati felhívás II.2.5. pontja meghatározta az ajánlatok értékelési szempontját, tehát a hirdetmény eleget tett a Kbt. 50. § (2) bekezdés 1) pontjának, továbbá a legalacsonyabb ár volt az értékelési szempont és nem a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat.

[19] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.
- [21] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy a felperesek a felülvizsgálati kérelemmel nem támadták az elsőfokú ítélet Kbt. 71. § (11) bekezdésének értelmezésére, a Kbt. 81. § (11) bekezdésére való hivatkozás önálló kérelmi elemként történt elbírálására, valamint az állított alapelvi sérelmek vizsgálatára vonatkozó részét, e megállapítások tekintetében a felülvizsgálati kérelem jogi indokolást nem tartalmaz, ezért e kérdésekben a Kúria a régi Pp. 275. § (2) bekezdésére figyelemmel nem foglalhatott állást.
- [22] A Kúria kiemeli, hogy ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a felperesek álláspontja szerint az ajánlati felhívás félreérthető, és az a bíróság ítéleti álláspontjával ellentétben nem az „összesen” nettó ajánlati árra vonatkozott. Ezen felperesi állítás ugyanis nem iratellenességre és okszerűtlenségre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amelyre a rendkívüli jogorvoslati eljárásban - a régi Pp. 275. §-a szerinti szabályozásra figyelemmel - nem kerülhet sor.
- [23] A Kúria a rendelkezésére álló iratok alapján - a felperesi érveléssel ellentétben - azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helyálló jogi következtetésre jutott, ítéleti indokaival a felülvizsgálati bíróság maradéktalanul egyetért.
- [24] A Kúria rámutat, hogy a felperesi értelmezés, így a félreérthetőség alátámasztására nem alkalmas az arra történő hivatkozás, hogy az ajánlattevők közül ketten is a lapárra vetített legalacsonyabb árat adták meg. A felhívás értelmezése körében ugyanis nincs jogi jelentősége annak, hogy az ajánlattevők közül hányan (milyen százalékban) értették félre az ajánlatkérő felhívását. Az elsőfokú bíróságnak a felhívásban foglaltak értelmezését az abban rögzített szempontok és a közbeszerzési dokumentumok alapján kellett elvégeznie, melynek a régi Pp. 206. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdése szerint eleget tett, az általa megállapított tényállás nem iratellenes, az hiánytalanul tartalmazza a jogvita eldöntése szempontjából releváns tényeket, ténybeli és jogi következtetései helytállóak. Az elsőfokú bíróság iratszerűen rögzítette, hogy a felhívás VI.3. pontja azt írja elő, hogy az ajánlattevő ajánlatában adja meg az opció nélküli teljes mennyiségre eső lapárat két tizedesjegy pontossággal. A „teljes mennyiségre eső lapár” kitétel egyértelmű jelentéstartalmat hordoz,

csakúgy mint a szerződéstervezet vállalkozói díj mértéke „összesen ... Ft + ÁFA” kitétele, valamint a felolvasólap minta nettó ajánlati ár „összesen (HUF) (opció nélkül)” része, melyek mind a teljes mennyiségre adott vállalási ár (vállalkozói díj) feltüntetését írják elő. A felperesek az ajánlatukat nem az ajánlatkérő által előírt, fent megjelölt tartalomra (teljes mennyiség összárára) vonatkozóan nyújtották be, hanem a közös ajánlatukban csak egy lap árát jelölték meg.

[25] A felperesek alaptalanul sérelmezték azt is, hogy a felhívás a II.2.14) pontjában kizárólag a legalacsonyabb ár, mint értékelési szempont indokolása tekintetében utal tovább a közbeszerzési dokumentumokra, azok részletes kifejtése körében nem. A Kúria megállapította, hogy az értékelési szempont a legalacsonyabb ár volt, és nem a legjobb ár-érték arányt megjelenítő olyan kritérium, amelyben az ár - más mellett - csak az egyik szempont. Mindezek okán a felhívásban a Kbt. 50. § (2) bekezdés 1) pontja alapján elegendő volt annak a megjelölése, hogy az értékelési szempont a legalacsonyabb ár.

[26] Figyelemmel arra, hogy a felperesek az igazgatási szolgáltatási díj megállapítására vonatkozóan önálló előadást nem tettek, annak viselését csak a fenti - alaptalannak bizonyult - jogalapon, annak jogkövetkezményeként támadták, ezért a felülvizsgálati kérelem e körben is megalapozatlannak bizonyult.

[27] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sérti, ezért azt - a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részt nem érintve - a támadott részében a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[28] *Az ajánlatkérő felhívásának értelmezését az elsőfokú bíróságnak a felhívásban rögzített szempontok és a közbeszerzési dokumentumok alapján kell elvégeznie. Ezen értelmezés során nem bír jogi jelentőséggel az, hogy a felhívást az ajánlattevők közül hányan értették félre, így e szempont (bizonyíték) mérlegelésének hiánya nem is eredményezhet téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó ítéleti következtetést.*

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] A pervesztes felperesek a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó régi Pp. 78. § (1)

bekezdése alapján kötelesek az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége egyetemleges megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett jogi munkára tekintettel. Az alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban érvényesíthető költsége nem merült fel.

[31] A Kúria a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték egyetemleges viselésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket.

[32] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. október 8.

Dr. Patyi András s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Dobó Viola s.k. bíró